

Sinfonia in C
(J. Puschmann)

Alas pandunt
(T. Hanzlík)

Nascente sole
(T. Hanzlík)

Jactant navim venti
(J. Gurecký)

Qui vis digne honorari
(T. Hanzlík)

Ad astra
(J. Vičar)

Ni ferrum arma
(V. M. Gurecký)

Non omnis, qui crescit
(M. Keprt)

Amor posthac fortis nexu
(V. M. Gurecký)

Quo cordis meis
(V. Zouhar)

Tela, bella
(V. M. Gurecký)

Dona dabo
(V. Zouhar)

Sis potens
(A. Neumann)

Est corpus sine oculo
(V. Zouhar, T. Hanzlík)

Est honor
(A. Neumann)

Est mens invida
(M. Keprt)

Non fletu current genae
(Pb. J. Rittler)

Olomucensis per pulchra est via
(J. Vičar)

Est ethica, magnetica
(K. Fridrichová)

Sint amici
(V. M. Gurecký)

Triuni Numini
(A. Neumann)

Ensemble Damian:

Markéta Israel Večeřová – Memoria (Paměť)
soprán / soprano

Anna Jelínková – Clementia (Mírnost)
alt / alto

Martin Ptáček – Labor (Práce)
tenor

Martin Vacula – Fortitudo (Statečnost)
bas / bass

Marek Řihák – Jubilus

Juliana Synková, Jana Synková, Rostislav Baláž, Jan Vaculík
sbor / choir

Vít Nermut, Jana Spáčilová
bousle / violins

Dalibor Pimek
violoncello

Dalibor Teimer
kontrabas / bass

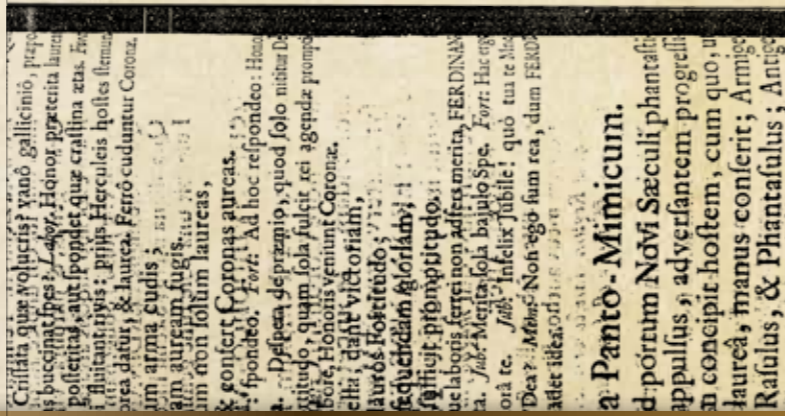
Jaroslav Kocůrek, Petr Jurášek
klariny / Baroque trumpets

Marek Kubát
tbeorba, barokní kytara / tbeorbo, Baroque guitar

Šimon Hron
tympány / timpani

Kateřina Zahradníčková
produkce / producer

Tomáš Hanzlík
viola, umělecké vedení / viola, artistic direction

Saeculum coronatum (1724-2015)
Poznámky k představení

„Saeculum coronatum gloriose ominosa futura secundi saeculi Idea auspice Rege saeculorum Immortali, Deo“ („Korunované století. Slavně předpovězená Idea dalšího století pod ochranou Boha, nesmrtelného krále všech pokolení“) je dílem olomouckého rodáka, jezuitského dramatika **Antonína Saletky (1689-1730)** z roku 1724. Tento ryze olomoucký dramatický opus je velkolepá alegorická hra, složená z prologu, osmi čísel a epilogu, která byla vytvořena ke stému výročí založení olomouckého jezuitského konviktu r. 1724. Hudební materiál se nezachoval, textový ano a je velmi pozoruhodný.

Na titul nás upozornil český teatrolog a literární a divadelní kritik Vladimír Just. Hrou se podrobně zabývala Magdalena Jacková ve studii „Korunované století – deklamační drama, melodrama a komedie v jednom“, in: Miscelanea theatralia, Sborník Adolfu Scherlovi k osmdesátinám, Praha 2005, s. 81-88. *Jak se smáli netopýři (Komické prvky v jezuitských školských brách)*, v Divadelní revue roč. 18, 2007, s. 53-60, resp. 93-97. Hra má tři roviny – alegorickou, jubilejní (jde o to korunovat minulé, 17. století, ale to současně, tj. 18. století žárli, a chce být také korunováno), a do třetice je tu komediální, parodická rovina – thema panto-mimicum – kdy chtějí být korunováni i komické postavy Ramogeta, Rasula a Phantastula, vydávají se za tím účelem na Olymp, do podsvětí atd.“

Jako melodrama byla zpracována druhá – jubilejní rovina. Nezachovaná hudební složka je obnovena jako pasticcio z hudby olomouckých barokních skladatelů (Ph. J. Rittler, V. M. Gurecký, J. Gurecký, A. Neumann, J. Puschmann) i současných skladatelů působících v budově Jezuitského konviktu – Uměleckého centra Univerzity Palackého v Olomouci (J. Vičar, K. Raueová-Fridrichová, V. Zouhar, T. Hanzlík, M. Keprt).

–Tomáš Hanzlík

Saeculum coronatum (1724-2015)
Notes on the performance

„Saeculum coronatum Glorioso ominosa futura secundo saeculo Idea Auspice Rege saeculorum Immortal, Deo“ („Crowned century. A glorious vision for the next century under the protection of God, the immortal king of all humanity“) is a work by Olomouc native and Jesuit playwright **Antonín Saletka (1689-1730)** from the year 1724. This dramatic opus related specifically to Olomouc is a magnificent allegorical play consisting of a prologue, eight acts, and an epilogue created for the centenary of the establishment of the Olomouc Jesuit seminary in 1724. Although the musical material has not survived, the remarkable text has been preserved to this day.

The Czech teatrologist and literary and drama critic Vladimír Just drew our attention to the title of the work. The play was analysed in detail by Magdalena Jacková in her study entitled *Crowned Century – a Grandiloquent Play, Melodrama and Comedy in One, Miscelanea theatralia, Anthology Celebrating the Eightieth Birthday of Adolf Scherl, 2005, 81-88. The Laughter of Bats (Comic Elements in Jesuit School Plays)* in *Divadelní revue, 18, 2007, 53-60, 93-97*. The story is told using three genres – allegorical, jubilee (with the aim of crowning the past, the seventeenth century, and simultaneously the current century, n.b. the eighteenth century is jealous and also desires to be crowned), and the third comic/parody involving a pantomimic theme in which the comic characters Ramoget, Rasul and Phantastul also wish to be crowned; and, with this objective, they set off for Mount Olympus, the underworld, and other destinations.

The second genre of the play (jubilee) was developed as a melodrama. The lost musical component is renewed as a pastiche of music by Olomouc Baroque composers (P. J. Rittler, V. M. Gurecký, J. Gurecký, A. Neumann, J. Puschmann) and contemporary composers working in the Jesuit Seminary building at the Palacký University Centre of the Arts in Olomouc (J. Vičar, K. Raueová-Fridrichová, V. Zouhar, T. Hanzlík, M. Keprt).

–Tomáš Hanzlík

**SÆCULUM
CORONATUM.
GLORIOSE OMINOSA
FUTURI SECUNDI SÆCULI
IDEA AUSPICE REGE
SÆCULORUM IMMORTALI,
DEO**

Antonín SALETKA

Philipp Jacob RITTLER
Václav Matyáš GURECKÝ
Josef Antonín GURECKÝ
Antonín NEUMANN
Josef PUSCHMANN

Jan VIČAR
Květuše RAUEOVÁ-FRIDRICHOVÁ
Vít ZOUHAR
Tomáš HANZLÍK
Marek KEPRT

Životopisy skladatelů

Vzhledem k tomu, jak málo hudebního materiálu se nám dochovalo od skladatelů, kteří se na našem území nejen narodili, ale v 17. století také aktivně tvořili, patří slezský rodák **Philipp Jacob Rittler** (nar. okolo 1639–1690) k naprosto nedoceneným osobnostem. Přestože se v kroměřížském hudebním archivu díky Pavlu Vejvanovskému dochovalo jen torzo Rittlerova celoživotního díla, je nepochybné, že se jedná o mimořádně talentovanou osobnost, která by zřejmě j jinych kulturních podmínkách dosáhla světové proslulosti. Hudební vzdělání získal Rittler v Opavě, kde se zřejmě seznámil s Pavlem Vejvanovským, s nímž jej pojilo celoživotní přátelství. Přesto okruh zásadních hudebních osobností, které formovaly Rittlerův talent zůstává stále otázkou. Zvláště pak v oblasti harmonie je tento olomoucký kapelník zcela mimořádným zjevem, předstihujícím v mnohém svou dobu. V programu je použita Sarabanda z instrumentální svity *Ariae a 4*, pocházející z kroměřížského archivu.

Jako mnoho chlapců z chudých rodin, studoval **Václav Matyáš Gurecký** (1705–1743) u piaristů. V roce 1718 byl přijat do jejich hudebního semináře v Kroměříži za altistu. V matrikách z roku 1724 se o něm můžeme dočíst mimořádnou chválou. Další zprávy o jeho životě pocházejí až z roku 1729, kdy pro kardinála Schrattenbacha skládal v Kroměříži opery. Na náklady kardinála mohl také Gurecký studovat skladbu u císařského kapelníka Antonia Caldary ve Vídni. Bohužel se nám nedochovala žádná jeho opera či oratorium, přestože četnost tištěných libret svědčí o bohaté skladatelské produktivitě. S kardinálovým dvorem Gurecký asi hodně cestoval, nevíme jestli to víc vadilo jeho ženě či dětem, jisté je, že usiloval o ucedlejší místo kapelníka olomoucké katedrály. I v Olomouci měl velmi dobrou pověst, o čemž svědčí fakt, že mu kapitula místo rezervovala pět let před smrtí jeho předchůdce Albertiného. Kapelníkem se tak stal až roku 1736. Václav Gurecký pak spolupůsobil při slavnostním vjezdu nového biskupa Jakuba Arnošta Liechtensteina do Olomouce 30. dubna 1740. Dobový popis slavnosti jen suše konstatuje, že k pontifikální mši a k *Te Deum* byla provedena výběrná hudba. Právě z *Missa obligationis in C* pocházejí části použité v rekonstrukci melodramatu *Saeculum coronatum*. Václav Matyáš Gurecký zemřel předčasně a neočekávaně 25. června 1743 ve věku 38 let v Olomouci, ale podle matrik byl pohřben u Panny Marie v Kroměříži.

Josef Antonín Gurecký (1709–1769) se narodil roku 1709 v Přerově a stejně jako jeho starší bratr nabyl velmi dobrého všeobecného i hudebního vzdělání a získal místo u vysoké šlechty. Působil jako hudebník nejen na dvoře Jakuba Arnošta Liechtensteina, ale během svého mládí také navštívil mnohé přední dvory v cizině. Dokladem toho jsou jeho dochované kompozice v hudebním archivu hrabaty Schönbornů ve Seisenthaidu. Po smrti svého bratra dala kapitula jednoznačně přednost Josefu Antonínovi Gureckému před ostatními uchazeči o místo kapelníka „...cum ob ejus experientiam in arte musicali, tum etiam ob alias ejusdem aludabiles virtutes“ – „jak pro jeho zkušenosti v hudebním umění, tak pro jeho ostatní chvaly-hodné čtosti“. O tom, že byl Josef Gurecký nejen zdatným skladatelem dramatické hudby, svědčí provedení jeho alegorické opery *Filía Sion*, která byla uvedena v roce 1751 v klášteře Hradisko, kde si premostráti připomínali své šestisté výročí příchodu do Olomouce. Již o rok později je Gurecký připomínán v Marpurgově *Sesznamu kapelníků v Olomouci, Brně, Vídni a Praze*. O životě Josefa Gureckého jsou však prameny často bohužel velice kusé, takže o jeho působení v Olomouci nemáme mnoho zpráv. S jistotou však víme, že Josef Antonín Gurecký zemřel v Olomouci 27. 3. 1769 ve věku 60 let. *Aria de Beata* možná pochází z nějakého hudební-dramatického díla, protože už její původní text nese všechny znaky přetextování.

O prvních letech života **Antonína Neumanna** (cca 1720–1776) víme bohužel zatím velmi málo. Podle nejnovějších výzkumů musel zastávat jako proslulý skladatel nějaké významné místo zřejmě na území Rakouska. Svědčí o tom veliké množství dochovaných skladeb v Rakousku, mnohdy ve větším počtu než na Moravě, Slovensku a Polsku, a to z doby kolem roku 1750. V benediktinském klášteře v Lambachu je dochováno mimo jiné 25 jeho symfonií pro nejrůznější orchestrální obsazení. Není vyloučeno, že do doby svého působení na Moravě měl nějaké konexe na proslulou kapelu v Esterházu, kde působil i Joseph Haydn. Tento fakt dokládají tria pro baryton, která napsal na zakázku pro hraběte Esterházyho. Od roku 1758 se s ním tedy setkáváme jako se zkušeným kapelníkem a kompozistou na dvoře olomouckého biskupa Leopolda Egka v Kroměříži, kde je připomínán jako „Cammerdiener und Musik Direktor“. Do služeb olomoucké kapituly pak vstoupil v roce 1769 a hned od počátku svého působení začal cílevědomě prosazovat reformy ve vedení hudby v katedrále. Ze šlechtických služeb byl zvyklý na dobře obsazený orchestr, o jehož zásadní rozšíření se též zasadil na katedrálním kůru. Tato skutečnost souvisí se změnou hudebního citění a vkusu, kterou naznačovala již tvorba jeho předchůdce. V *Saeculum coronatum* je použito několik částí z jeho *Missa solemnis in C*.

Josef Puschmann (1738–1794), se narodil v Červené Vodě. Od mládí studoval u augustiniánů v Brně hru na různé nástroje, především na housle a také skladbu. Kolem roku 1762 nastoupil jako komorník a hudebník do služeb barona Skrbenského v Hošťálkovech. Po pěti letech přešel k opavskému zemskému hejtmanovi – hraběti Ignáci Dominiku Chorynskému – do Velkých Hoštic. Důležitým bodem v jeho životě byl rok 1777, kdy Josef Puschmann požádal o místo kapelníka katedrály v Olomouci. Získal je a nastoupil zde roku 1778, kdy se Olomouc připravovala na obléhání a byla plná vojska. Očekával se příjezd nového prvního arcibiskupa Antonína Theodora Colloreda a jeho intronizace. K tomu ale došlo až o rok později. Ve slavnostním průvodu kráček i Josef Puschmann se svými zpěváky a při pontifikální mši zřejmě provedl svou *Missa solemnis* a v závěru také slavnostní *Te Deum*. V olomoucké katedrále pak působil až do své smrti roku 1794. Po celou dobu udržoval kontakt i se svým bývalým pánem – opavským hejtmanem – pro kterého komponoval mnohé skladby.

Jan Vičar, narozený 5. května 1949 v Olomouci, studoval akordeon na ostravské konzervatoři, hudební výchovu a češtinu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a skladbu na JAMU v Brně a AMU v Praze. Byl šéfredaktorem časopisu *Hudební rozhledy* (1986–1989). Věnuje se muzikologii a kompozici. Kromě řady vědeckých studií je autorem či spoluautorem šesti odborných knih, z nichž poslední publikace *Hudba v Olomouci 1945–2013* získala Cenu města Olomouce za rok 2014. Je profesorem katedry teorie a dějin hudby na Hudební a taneční fakultě AMU v Praze a katedry muzikologie FF UPOL. Jako Fulbright/CIES scholar-in-residence přednášel na osmi amerických univerzitách (1998–1999) a jako hostující profesor vyučoval kompozici a hudební teorii na Birmingham-Southern College v Alabamě (2005). Založil a v letech 2009–2014 řídil mezinárodní festival soudobé hudby MusicOlomouc.

Květuše Raucová-Fridrichová, narozená 16. dubna 1952 v Kyjově. Studovala na konzervatoři v Kroměříži (1967–1973) hru na klavír a volitelné bicí nástroje. Ve studiích pokračovala na Filozofické fakultě UP v Olomouci, obor VVD – hudební věda. Pro promoci nastoupila do Státního divadelního studia v Praze jako členka vokálního a instrumentálního souboru Linha Singers, kde působila jako cembalista, klavíristka a varhanice až do roku 1984. V letech 1985–1991 působila pedagogicky a koncertně v zahraničí. Společně s manželem (R. Raue 1953–2006) pořádala řadu koncertů a hudebních pořadů. Byla členkou Orchestru města Venlo (Holandsko) a Frauensymphonieorchester Clara Schumann v Kolíně nad Rýnem (Německo). V dalších letech se věnovala pedagogické činnosti na ZUŠ „Žerotín“ v Olomouci. Od 1. 10. 1995 vyučuje dodnes na KHV PdF UPOL. Působí v Moravské filharmonii a věnuje se i publikační činnosti.

Skladatel, muzikolog a pedagog **Vít Zouhar** (*1966) získal hudební vzdělání v mládí od svých rodičů – skladatele Zdeňka Zouhara a pianistky Věry Zouharové. Skladbu vystudoval na JAMU v Brně (Ištvan, Piños) a na Hochschule für Musik u. darstellende Kunst Graz (Pagh-Paan, Preßl). Kompoziční kurzy absolvoval v Sieně (Donatoni) a v Darmstadtu (Cage, Xenakis), muzikologii na Masarykově univerzitě v Brně. Je autorem oper *Coronide* (2000), *Torso* (společně s Tomášem Hanzlíkem, 2003), *Noci Dnem* (2005) a *La Dafne* (společně s Tomášem Hanzlíkem a Roccem, 2011), které uvedlo Národní divadlo v Praze, Národní divadlo v Brně, Teatro Asioli Corregio a řada festivalů. Na objednávku ND v Praze vytvořil hudbu k inscenacím J. A. Pitinského *Radúz a Mabulena* Júlia Zeyera (2009) a H. Burešové *Pán z Prasečkovy* (2012). Vít Zouhar přednáší na Univerzitě Palackého v Olomouci, kde je v současné době prorektorem. Je držitelem Ceny Alfreda Radoka, ceny veřejnosti NUBERG 2010 a řady dalších skladatelských cen a ocenění (Musica Nova, Generace, OSA, CHF ad.).

Tomáš Hanzlík (nar. 29. 7. 1972) je uměleckým vedoucím Ensemble Damian (zal. 1996) a zároveň impresáriem kočovného divadla Theatrum Schratzenbach (2004). Absolvoval katedru hudební výchovy PdF (1995) a muzikologie FF (1998) UPOL. V roce 1998 založil v Olomouci hudební festival BAROKO. Vedle pedagogické činnosti (od r. 2001) se věnuje kritickým edicím staré české hudby. Od roku 1993 pravidelně koncertuje jako dirigent, vokalista a hráč na smyčcové nástroje. Účinkoval na festivalech Maraton soudobé hudby Praha, Forfest Kroměříž, Janáčkův Máj Ostrava, Janáčkovy Hukvaldy, Bezručova Opava ad. V rámci festivalu Hudební fórum Hradec Králové (2006) uvedl českou premiéru opery *Three Tales* Steva Reicha, v r. 2006 premiéroval v projektu Národního divadla Bušení do železné opony vlastní operu *Yta innocens* (Nevinná Yta) a v r. 2006 operu *Lacrimae Alexandri Magni* (Slzy Alexandra Velikého). Je společně s V. Zouharem autorem opery *La Dafne* (2011, Národní divadlo v Brně). V roce 2009 obdržel za pořádání festivalu Baroko cenu Olomouckého kraje.

Olomoucký pianista, skladatel, muzikolog a pedagog **Marek Kepřt** (*1974) studoval v letech 1992–2000 na Universitát für Musik und darstellende Kunst ve Vídni obory klavír a skladbu. Absolvoval též klavírní mistrovské kurzy ve Vídni, Luzernu, Engelbergu a Budapešti. V roce 2008 završil doktorské studium na katedře muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého disertačí o klavírních počmách Alexandra Skrjabinina. Jako sólista pravidelně spolupracuje s Moravskou filharmonii Olomouc, se sólovými recitály navštívil několik zemí Evropy a Jižní Koreu. Nahrává pro Český rozhlas. Ve svém repertoáru se soustředí na skladby romantiků a skladatelů přelomu 19. a 20. století, zejména pak na Skrjabinovo dílo. Jako skladatel píše převážně pro klavír a různá komorní obsazení. Jeho kompozice byly provedeny v několika evropských zemích a USA. Od roku 2002 působí pedagogicky na katedře muzikologie FF UP v Olomouci, v letech 2002–2014 též vyučoval na církevní konzervatoři v Opavě. Od roku 2013 je doktoremand katedry klávesových nástrojů (školitel Ivo Kahánek) a pedagogem teoretických předmětů na Fakultě umění Ostravské univerzity.

Composer biographies

Given the fact that very little of the music by composers who were born in our territory and actively composed in the seventeenth century, the Silesian native **Philipp Jacob Rittler** (c. 1639–1690) ranks as a highly underrated figure. Despite the fact that only a part of Rittler's work has survived in the Kroměříž musical archive (thanks to Pavel Vejvanovský), there is no doubt that he was an incredibly talented individual, one that could have achieved international fame had he be born in different cultural conditions. Rittler received his musical training in Opava, where he reputedly met Pavel Vejvanovský, who became his lifelong friend; nevertheless, the musical influences on Rittler's work remain unknown. This Olomouc conductor was especially extraordinary in the field of harmony, and his work in this area surpassed many of his more famous contemporaries. The sarabande employed in the program is from the instrumental suite *Ariae a 4*, taken from the Kroměříž archive.

Like many boys from poor families, **Václav Matyáš Gurecký** (1705–1743) studied under the Piarist Order. In 1718, he was admitted to the Music Seminary in Kroměříž as an alto. The parish registers from the year 1724 lavish praise on the young man. Additional reports on his life date to 1729, when he composed operas in Kroměříž for Cardinal Schrattenbach. The cardinal also paid for Gurecký to study composition under imperial Kapellmeister (music director) Antonio Caldara in Vienna. Unfortunately, none of his operas or oratorios have survived, despite the large number of printed librettos testifying his prolific compositional activity. Gurecký probably travelled a great deal with the cardinal's court, and it is not clear whether his absence mattered much to his wife or children. However, it is certain that he pursued the more settled position of music director at the cathedral in Olomouc. He even had a very solid reputation in Olomouc, as was evident by the fact that the chapter had reserved the position for him for five years until the death of his predecessor, Albertini. Gurecký became music director in 1736 and then helped plan the ceremonial arrival of the new bishop, Jakub Arnošt Liechtenstein, in Olomouc on 30 April 1740. A period description of the festivities only dryly notes that excellent music accompanied the pontifical Mass and *Te Deum*. Parts used in the reconstruction of the melodrama *Saeculum coronatum* were taken from *Missa obligationis in C*. Václav Matyáš Gurecký died prematurely and unexpectedly at the age of 38 on 25 June 1743 in Olomouc; parish records indicate, however, that he was buried at the Church of the Virgin Mary in Kroměříž.

Josef Antonín Gurecký (1709–1769) was born in 1709 in Přerov and just like his older brother gained a very good general and musical education and earned a place among the high aristocracy. He worked not only as a musician at the court of Jakub Arnošt Liechtenstein, but also visited many prominent courts abroad in his youth. Proof of this are his compositions preserved in the musical archive of the Counts of Schönborn in Wiesentheid. After the death of his brother, the chapter had a clear preference for Josef Antonín Gurecký over other applicants for the post of music director "...cum ob ejus experientiam in arte musicali, tum etiam ob alias ejusdem aludabiles virtutes" ("both for his experience in the art of music and his other commendable virtues"). Josef Gurecký was also a proficient composer of dramatic music, as his allegorical opera *Filía Sion* demonstrates. It was first performed in 1751 at Hradisko Monastery where the Premonstratensians commemorated the six-hundred-year anniversary of their arrival in Olomouc. A year later Gurecký appears in Friedrich Wilhelm Marpurg's *List of Music Directors in Olomouc, Brno, Vienna and Prague*. Unfortunately, sources on the life of Josef Gurecký are often very fragmentary, and therefore few reports exist on his activity in Olomouc. Known for certain, however, is that he died in Olomouc on 27 March 1769 at the age of 60. *Aria de Beata* perhaps comes from some musical-dramatic work, since its original text bears all the signs of rewriting.

Unfortunately, very little is known about the early years in the life of **Antonín Neumann** (c. 1720–1776). The latest research suggests that he must have held an important position as a famous composer, evidently in Austria. Testifying to this are many preserved compositions in Austria from the period around 1750, often outnumbering those in Moravia, Slovakia and Poland. These works include 25 symphonies for various orchestras preserved at the Benedictine monastery in Lambach. It is possible that during his tenure in Moravia he had some connection to the famous ensemble at Esterházy, where Joseph Haydn worked. Documenting this fact is a trio for baritone that he wrote on commission for Count Esterházy. Early in 1758, he appears as an experienced music director and composer at the court of Olomouc Bishop, Leopold Egk, in Kroměříž, where he is remembered as „Cammerdiener Musik und Direktor“. He began to work for the Olomouc chapter in 1769, forcefully promoting reforms in the management of music in the cathedral from the very beginning of his tenure. From his time in the service of the aristocracy he was accustomed to having a talented orchestra, which he then expanded in the cathedral gallery, a fact related to the change in musical sensibility and taste already suggested in the work of his predecessor. *Saeculum coronatum* uses several parts of his *Missa solemnis in C*.

Josef Puschmann (1738–1794) was born in Červená Voda. From his youth he studied various instruments with the Augustinians in Brno, especially violin; he also studied composition. Around 1762 he began to work as a chamberlain and musician in the service of Baron Skrbenský in Hošťálkovy. After five years he went to work for the governor of Opava, Count Ignác Dominik Chorynský, in Velké Hoštice. An important moment in his life was the year 1777, when Puschmann applied for the position of music director at the cathedral in Olomouc. He was awarded the position and began his work there in 1778, at which time Olomouc was preparing for a siege and was filled with soldiers. The arrival of Antonín Theodor Collored and his enthronement were anticipated; however, it would be another year before these events occurred. Puschmann and his choir were part of the solemn procession, and at the pontifical Mass he reputedly performed his *Missa solemnis* and the celebratory *Te Deum*. Puschmann then worked at the Olomouc cathedral until his death in 1794. Throughout his entire tenure he maintained contact with his former master – the governor of Opava – for whom he composed many songs.

Jan Vičar was born in Olomouc on 5 May 1949. He studied the accordion at the Ostrava Conservatory, music education and Czech at the Faculty of Arts of Palacký University in Olomouc, and composition at both the Janáček Academy of Performing Arts (JAMU) in Brno and the Academy of Performing Arts (AMU) in Prague. He was editor-in-chief of the journal *Hudební rozhledy* (1986–1989). His professional focus is musicology and composition. In addition to numerous research studies, Vičar has also authored and co-authored six professional books, the most recent of which is *Music in Olomouc 1945–2013*, which won the 2014 Olomouc Prize. He is a professor in the Department of Theory and Music History in the Music and Dance Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague, and the Department of Musicology in the Faculty of Arts at Palacký University. As a Fulbright/CIES scholar-in-residence, he lectured at eight universities in the United States (1998–1999) and as a visiting professor taught composition and music theory at Birmingham-Southern College in Alabama (2005). In 2009, he founded the MusicOlomouc International Festival of Contemporary Music, where he also served as its director until 2014.

Květuše Raucová-Fridrichová was born on 16 April 1952 in Kyjov. She studied piano and percussion instruments at the conservatory in Kroměříž (1967–1973). She continued her studies in the field of music research at the Faculty of Arts of Palacký University in Olomouc. After graduating, she joined the National Theatre Studio in Prague as a member of the Linha Singers vocal and instrumental ensemble, playing harpsichord, piano, and organ until 1984. From 1985 to 1991, she taught and performed abroad. Together with her husband (R. Raue, 1953–2006), she organised many concerts and music programs. She was a member of the Venlo Orchestra in the Netherlands and Clara Schumann Frauensymphonieorchester in Cologne, Germany. She later taught at the Žerotín Music School in Olomouc. She has taught in the Department of Music Education at the Faculty of Education of Palacký University since the autumn of 1995. She plays in the Moravian Philharmonic Orchestra and also publishes.

Composer, musicologist, and educator **Vít Zouhar** (b. 1966) received musical training in his youth from his parents – the composer Zdeňek Zouhar and pianist Věra Zouharová. He studied composition at JAMU (Istvan, Piños) and at the Hochschule für Musik u. darstellende Kunst Graz (Pagh-Paan, Preßl). He completed composition courses in Siena (Donatoni) and in Darmstadt (Cage, Xenakis), musicology at Masaryk University in Brno. He is the author of the operas *Coronide* (2000), *Torso* (along with Tomáš Hanzlík, 2003), *Noci Dnem* (2005) and *La Dafne* (along with Tomáš Hanzlík and Rocc, 2011), which have been performed at the National Theatre in Prague, the National Theatre in Brno, the Teatro Asioli Corregio and at many festivals. Zouhar was commissioned by the National Theatre in Prague to create music for J. A. Pitinský's production of *Radúz and Mabulena* by Julius Zeyer (2009) and for *Monsieur de Pourceaugnac*, directed by H. Burešová (2012). Vít Zouhar lectures at Palacký University in Olomouc, where he is currently vice-chancellor. He is the recipient of the Alfred Radok Award, the NUBERG 2010 public award, and many other composing prizes and awards (Musica Nova, Generation, OSA, CHF, etc.).

Tomáš Hanzlík (born 29 July 1972) is the artistic director of the Ensemble Damian (founded in 1996) and the manager of the travelling group Theatrum Schratzenbach (2004). He graduated from the Department of Music Education at the Faculty of Education (1995) and the Department of Musicology at the Faculty of Arts (1998) of Palacký University. In 1998 he founded the BAROKO music festival in Olomouc. In addition to his teaching activities (since 2001), he focuses his research on critical editions of early Czech music, and since 1993 has regularly performed as a conductor, vocalist, and string instrumentalist. He has performed at festivals such as the Marathon of Contemporary Music in Prague, Forfest in Kroměříž, Janáček's May in Ostrava, Janáček's Hukvaldy, and Bezruč's Opava. He performed the Czech premiere of Steve Reich's opera *Three Tales* at the Music Forum Festival in Hradec Králové in 2006. In 2004 he performed the premiere of his own opera *Yta innocens* as part of the National Theatre's Pounding the Iron Curtain project, in 2006 the opera *Lacrimae Alexandri Magni*. He co-wrote the opera *La Dafne* with V. Zouhar (2011, National Theatre in Brno). In 2009, he received the Olomouc Region Award for organising the Baroko festival.

Olomouc pianist, composer, musicologist and teacher **Marek Kepřt** (B. 1974) studied piano and composition at the Universitát für Musik und darstellende Kunst in Vienna (1992–2000). He also completed piano master classes in Vienna, Lucerne, Engelberg, and Budapest. In 2008, he finished his doctoral studies in the Department of Musicology at the Faculty of Arts of Palacký University in Olomouc with a dissertation on the Piano Poems of Alexander Scriabin. As a soloist he regularly collaborates with the Moravian Philharmonic Orchestra in Olomouc and has performed solo piano recitals in several European countries and South Korea. He records for Czech Radio. His repertoire focuses on compositions by the Romantics and composers from the turn of the twentieth century, especially the works of Scriabin. As a composer he writes primarily for the piano and various chamber ensembles. His compositions have been performed in several European countries and the United States. Since 2002 he has taught in the Department of Musicology at the Faculty of Arts of Palacký University in Olomouc; he also taught at the Church Conservatory in Opava in 2002–2014. Since 2013 he has been a doctoral candidate in the Department of Keyboard Instruments (under Ivo Kahánek) and a teacher of theoretical subjects at the Art Faculty of the University of Ostrava.

